

РЕШЕНИЕ

№ 13770

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1593** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на Д. У. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Й., съд. адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 6-В/16.01.2026 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща му молба с вх. № КП-01-8559 от 22.12.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Безспорно е от фактическа страна, че с решение № УП-В7/27.06.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Посоченото административно решение е обжалвано пред АССГ, като жалбата е отхвърлена с

решение № 29471/10.09.2025 г. по адм.д. № 7170/2025 г. , което не е обжалвано пред ВАС. Жалбоподателят подава последващата си молба с вх. № КП-01-8559 от 22.12.2025 г. за предоставяне на международна закрила, която не е допусната за разглеждане по същество. Жалбоподателят посочва, като нови факти единствено , че „от около 3 години военната служба в Й. е задължителна и ако се върне там, ще бъде задължен да служи в армията и ще се налага да убива хора“.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, в производството по подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила – такава, която според §1, т. 6 от ДРЗУБ, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата, и каквато молба безспорно е процесната, предвид изложеното по горе, се провежда производство по допускането ѝ от интервюиращ орган без лична среща молителя. В това производство се преценява само въз основа на писмени доказателства, дали се сочат нови съществени обстоятелства /факти/, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Нови факти означава, такива, които не са били известни на жалбоподателя при провеждане на предходното производство по предоставяне на международна закрила или новонастъпили. Очевидно, задължителната военна служба „от около 3 години“, не е новонастъпил факт, но би могло да се приеме, че е новоизвестен за жалбоподателя. Не се опровергават от доказателства по делото, обаче, съображенията по обжалваното административно решение, че военната служба в Й. не е задължителна. В решението се излагат се също така подробни съображения относно липсата на обстоятелства по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ по отношение на жалбоподателя. Неоснователни са неговите доводи, че не му е дадена възможност да представи писмени доказателства. Характерът на процедурата по чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ трябва да се разбира в смисъл, че последващата молба се преценява относно наличието на нови обстоятелства – такива изложени в самата молба, които релевират на хипотезите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, в своеобразно закрито производство - без участието на молителя. Това производство не следва да се разбира в смисъл, че твърдяните нови обстоятелства следва да се доказват с писмени доказателства.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. У. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Й., съд. адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 6-В/16.01.2026 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението не подлежи на обжалване.